Jakub Piotrowski 266502

Sprawozdanie z Implementacji Sieci Neuronowej Realizującej Funkcję XOR

Wprowadzenie

Projekt obejmuje implementację sieci neuronowej do realizacji dwuargumentowej funkcji logicznej XOR. Zastosowano specyficzną architekturę sieci z dwoma warstwami: pierwszą ukrytą zawierającą dwa neurony i drugą wyjściową z jednym neuronem. Kluczowym elementem było wykorzystanie metody propagacji wstecznej z techniką momentum. Celem było skuteczne nauczenie sieci oraz analiza wpływu różnych parametrów na proces uczenia.

Architektura Sieci

- Warstwy i Neurony: Dwuwarstwowa sieć z łącznie trzema neuronami.
- Połączenia: Każdy neuron otrzymuje sygnały od obu argumentów XOR i bias.
- Wagi: Łącznie 9 wag (3 wagi na neuron).
- Konstrukcja Neuronu: Suma ważona wejść przetwarzana przez funkcję aktywacji.

Algorytm Uczenia

- Metoda Uczenia: Propagacja wsteczna.
- Proces: Przetwarzanie i aktualizacja wag na podstawie gradientu błędu, współczynnika uczenia i momentum.
- Warunek Stopu: Zastosowany do uniknięcia nadmiernego uczenia.

Symulacja i Dostrajanie Sieci

- **Eksperymenty:** Testy z różnymi warunkami początkowymi.
- Optymalizacja Parametrów: Badanie wpływu wartości początkowych wag, współczynnika uczenia, momentu i liczby epok.

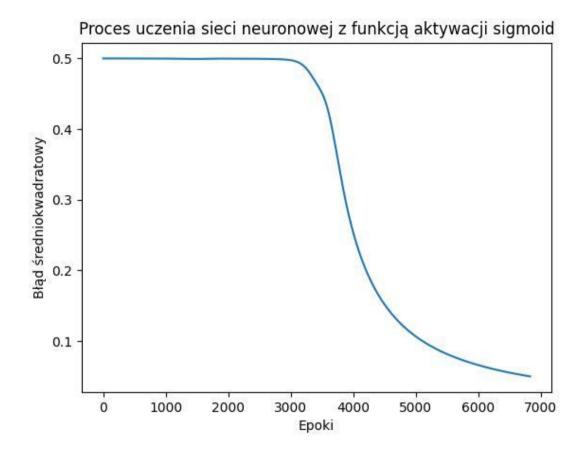
• Porównanie Funkcji Aktywacji: Efektywność funkcji sigmoid, tanh i relu.

Metodologia

- 1. Funkcje Aktywacji: Sigmoid, tanh, relu.
- 2. **Inicjalizacja Wag:** Losowanie z zakresu (-1, 1), próba zastosowania inicjalizacji Xavier/Glorot.
- 3. Parametry Eksperymentaine:
 - Współczynnik uczenia: 0.1
 - Liczba epok: 10000
 - Momentum: 0.95
 - Minimalny błąd: 0.05
- 4. **Testowanie Sieci:** Możliwość przetestowania sieci z różnymi zestawami wejściowymi.

Wyniki Uczenia i Testowania

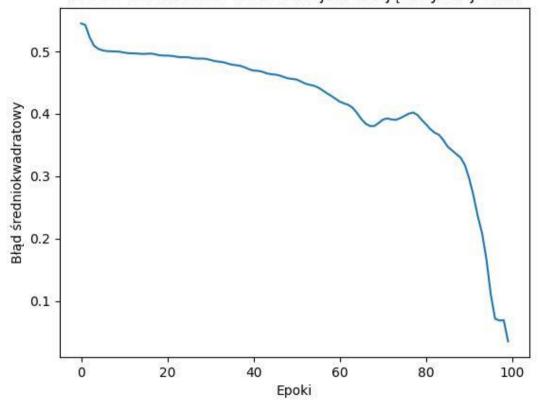
- Proces Uczenia: Wykresy zmian błędu dla każdej funkcji aktywacji.
- Czas Uczenia: Rejestrowany dla każdej funkcji aktywacji.
- **Błąd Końcowy:** Określony dla każdej funkcji aktywacji.
- Testy Sieci:
 - 1. Sigmoid:
 - Test:
 - [0, 0] -> 0.0451,
 - [0, 1] -> 0.9448,
 - [1, 0] -> 0.9448,
 - [1, 1] -> 0.0445
 - Czas Uczenia: 0.54 sekundy
 - Błąd Końcowy: 0.0500

2. Tanh:

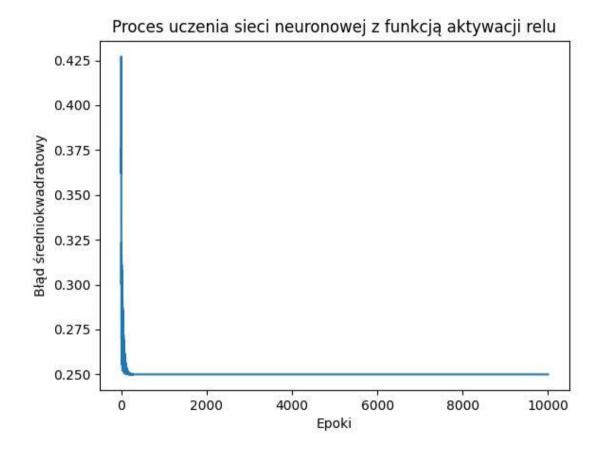
- Test:
 - [0, 0] -> 0.0061,
 - [0, 1] -> 0.9543,
 - [1, 0] -> 0.9656,
 - [1, 1] -> -0.0779
- Czas Uczenia: 0.01 sekundy
- Błąd Końcowy: 0.0351

Proces uczenia sieci neuronowej z funkcją aktywacji tanh

3. **ReLU:**

- Test:
 - [0, 0] -> 0.0,
 - [0, 1] -> 0.0,
 - [1, 0] -> 1.0,
 - [1, 1] -> 0.0
- Czas Uczenia: 0.75 sekundy
- Błąd Końcowy: 0.2500

Analiza Wyników

- Skuteczność Funkcji Aktywacji: Sigmoid i tanh okazały się bardziej efektywne w modelowaniu funkcji XOR niż ReLU.
- Czas Uczenia: Tanh wykazała się najkrótszym czasem uczenia.
- Błąd Końcowy: Niski błąd końcowy w przypadku sigmoid i tanh wskazuje na ich skuteczność.

Wnioski

- **Wybór Funkcji Aktywacji:** Jest kluczowy dla skuteczności sieci neuronowej. Sigmoid i tanh lepiej radzą sobie z funkcją XOR niż ReLU.
- Optymalizacja Parametrów: Istotna dla efektywności i skuteczności sieci.
- Eksperymenty: Dostarczają cennych informacji i wskazówek dla przyszłych badań.

Dodatkowe Uwagi

- Implementacja w Pythonie: Użycie biblioteki NumPy zapewnia łatwość modyfikacji i testowania różnych konfiguracji.
- Przyszłe Kierunki Badań: Zalecane są dalsze badania z użyciem różnych konfiguracji sieci.

Zastrzeżenia

Wyniki mogą się różnić w zależności od warunków eksperymentu i implementacji.
Niniejsze sprawozdanie dostarcza podstawowych wskazówek i wniosków.

Bibliografia:

- https://machinelearningmastery.com/weight-initialization-for-deep-learning-neuralnetworks/
- https://towardsdatascience.com/deep-learning-with-python-neural-networks-complete-tutorial-6b53c0b06af0
- https://www.ibm.com/docs/pl/spssmodeler/saas?topic=SS3RA7 sub/modeler mainhelp client ddita/clementine/trainn etnode general.htm